

ZPRAVODAJ

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI SV. VÁCLAVA-TORONTO

ŘÍJEN-OCTOBER 2026

Pravidelné bohoslužby: neděle 10.30 hod.

pátek 19.00 hod.

První pátky v měsíci v 19.00 hod. Mše svatá, adorace a požehnání

Mimořádné bohoslužby:

Sobota 3.10. 12.00 hod. Svatební mše sv. (Josífka a Matěj)

Sobota 17.10. 10.00 hod. Kingstone (Kaple Newman House)

16.00 hod. **Ottawa** (Kostel sv. Leopolda Mandiče)

Neděle 18.10. 13.00 hod. Montreal (Slov.kostol sv.Cyrila a Metoda)

Středa 21.10. 12.00 hod. Mše sv.13.00 hod. setkání seniorů

Sobota 31.10. 15.00 hod. Masaryktown

Neděle 1.11. 15.00 hod. Mše sv. St. Catharines

(Star of the Sea R.C. Church, 34 Elgin Street, St. Catharines, On.)

Úmysly mší sv. naleznete v kalendáři uprostřed Věstníku. Pokud byste chtěli, aby byla mše sv. sloužena na váš úmysl, anebo abychom se pravidelně modlili za vaše nemocné, obraťte se na P. Libora.

NABÍZENÉ SLUŽBY / Offered services

Svatost smíření/Confesion - svatá zpověď - kdykoliv na požádání

Křty / Baptism

Svatby / Weddings

Svatost pomazání nemocných, návštěva nemocných,

modlitby za nemocné – na požádání, dle domluvy.

V naléhavých případech volejte kdykoliv!!! Sacrament of the Anointing of the sick, visit of the sick, prayers for the sick. In urgent cases, call at any time!!!

Pohřby / Funerals

Duchovní rozhovory / Spiritual counseling

VYPROŠUJEME DAR ZDRAVÍ NAŠIM NEMOCNÝM:

Svatavě Dohnev, Valerii Chovancové, Josefovi Roušalovi, P. Grzegorowi Nowickému, Viktorovi Tichému, Ludmile Čárkové, Alině Šubrtové, Editě Tománkové, Ottovi Bia, Lubce Belanské, Marii Jakubčák, Matúšovi Čonkovi, Heleně Dvořákové, Marii a Josefovi Stalmachovým, Fanynce Drápalové.

Panno Maria, Uzdravení nemocných, přimlouvej se za naše nemocné u svého Syna Ježíše Krista! Amen.

KONTAKTY:

Kněz: P. Libor Švorčík

Adresa:

St. Wenceslaus Church

496 Gladstone Avenue

Toronto, ON M6H 3H9

Telefon: 416-532-5272

Mobil: 657 246-9976 – (WhatsApp)

Email: libor@hotmail.com

Web: www.katolik.ca

Facebook: Římskokatolická farnost sv. Václava

Pastorační rada:

Marek Gabriš 416 857 4971

Marika Janková 416 890 5124

Marta Kováčová 416 731 3129

Ekonomická rada:

Petr Dráb 905 749 6822

Zdeněk Prajza 416 536-31224

HLUBOKOU UPŘÍMNOU SOUSTRAST

vyslovujeme rodině a přátelům Kristýnky Nevrcalové, rozené Opletalové, nad jejím náhlým odchodem na Věčnost. Modleme se, prosím, za ni i za celou zarmoucenou rodinu.

„Odpočinutí věčné dej Kristýnce i všem našim zemřelým, Pane, a Světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji. Amen.

MODLÍME SE ZA NAŠE FARNÍKY ZEMŘELÉ V MĚSÍCI

ŘÍJNU: (za jménem v závorce je počet roků od úmrtí.)

Josef Varmuža(26), Vlasta Beit(25), Rose Tetera (24), Joseph Hreha(20), Jan Steinský (15), Beatrice Pavlínek(14), František Tesař(13), Vladimír Rydlo(12), Adéla Rohel(1).

KALENDÁŘ NA MĚSÍC ŘÍJEN / CALENDAR FOR OCTOBER 2026

DATUM	SVÁTKY CÍRKEVNÍ	ÚMYSL MŠE SVATÉ	EVANGELIUM
Čt. 1. října	sv. Terezie od Dítěte Ježíše		Lk 10, 1-12
Pá. 2. října	sv. andělé strážní	19.00 hod. – za † i živé dobrodince naší farnosti	Mt 18,1-5.10
So. 3. října	sv. Maxmilián	12.00 hod. – svatba Josephine a Mathew	Lk 10,17-24
Ne. 4. října	27. neděle v mezidobí sv. František z Assisi	10.30 hod. – za † Vladimíra Sládečka a maminku Annu	Mt 21,33-43
Po. 5. října	sv. Palmác		Lk 10,25-37
Út. 6. října	sv. Bruno		Lk 10,38-42
St. 7. října	Panna Maria Růžencová		Lk 11,1-4
Čt. 8. října	sv. Pelagie		Lk 11,5-13
Pá. 9. října	sv. Dionýsius a druhové	19.00 hod. – za † Margaret Jakubčák	Lk 11,15-26
So. 10. října	sv. Paulin		Lk 11,27-28
Ne. 11. října	28. neděle v mezidobí sv. German	10.30 hod. – Na poděkování za dar života	Mt 22,1-14
Po. 12. října	sv. Radim		Lk 11,29-32
Út. 13. října	sv. Eduard		Lk 11,37-41
St. 14. října	sv. Kalist I.		Lk 11,42-46
Čt. 15. října	sv. Terezie od Ježíše		Lk 11,47-54
Pá. 16. října	sv. Hedvika, sv. Markéta M. Alacoque	19.00 hod. – za † Jana a Máriu Galikových	Lk 12,1-7
So. 17. října	sv. Ignác Antiochijský	Kingstone 10.00 hod. Ottawa 16.00 hod	Lk12, 8-12
Ne. 18. října	29. neděle v mezidobí sv. Lukáš	10.30 hod. za † Kristýnku Navrkalovou, roz.Opletalovou Montreal 13.00 hod.	Mt 22,15-21
Po. 19. října	sv. Izák Jogues a druhové		Lk 12,13-21
Út. 20. října	sv. Irena		Lk 12,35-38
St. 21. října	sv. Hilarion	12.00 hod. – za nemocné 13.00 hod. SETKANÍ SENIORŮ	Lk 12,39-48
Čt. 22. října	sv. Marie Salome	Za † Ludmilu Švorčíkovou	Lk 12,49-53
Pá. 23. října	sv. Jan Kapistránský	19.00 hod. – za † Kristinu Dolákovou	Lk 12,54-59
So. 24. října	sv. Antonín Maria Klaret		Lk 13,1-9
Ne. 25. října	30. neděle v mezidobí sv. Kryšpín	10.30 hod. – za † Heidi Rohelovou	Mt 22,34-40
Po. 26. října	sv. Rustik		Lk 13,10-17
Út. 27. října	sv. Frumencius		Lk 13,18-21
St. 28. října	Svátek sv. Šimona a Judy		Lk 6,12-19
Čt. 29. října	sv. Narcis		Lk 13,31-35
Pá. 30. října	sv. Marcel	19.00 hod. – za † Veroniku May	Lk 14,1-6
So. 31. října	sv. Wolfgang	15.00 hod. – Masaryktown - za naše zemřelé	Lk 14,1.7-11
Ne. 1. listopadu	Slavnost Všech svatých	10.30 hod. – za † Aloise a Marii Jankovy 15.00 hod. – St. Catharines (Star of the Sea)	Mt 5,1-12a
Po. 2. listopadu	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	19.00 hod. – za naše zemřelé a za duše v očistci	Mt 25,31-46

Pokud není uvedeno jinak, mše sv. jsou slouženy soukromě P. Liborem. Chcete-li, aby mše sv. byla sloužena na Váš úmysl, obraťte se na P. Libora. **POZNÁMKA:** žádost o mši sv. anebo o modlitbu NENÍ spojena s žádnou finanční částkou. Dary na provoz kostela a farnosti jsou vždy vítány ☺. Děkuje!!

(Vysvětlení barevného značení: **slavnosti a svátky**, **neděle v mezidobí**, **všední dny** doba mezidobí, **památka mučedníků**)

Milí krajané,

srdečně Vás zdravím na začátku října. Předně bych chtěl poděkovat všem, kteří se přípravou, osobní účastí, anebo i „jen“ spojením na dálku v modlitbě a v myšlenkách podíleli na krásné oslavě sv. Václava a 75. výročí založení naší farnosti. Pan biskup Jan, a věřím, že i všichni účastníci slavnosti, byli velmi spokojeni. Vám všem patří veliký dík a „Pán Bůh zaplat“!

Měsíc říjen je zvláštním způsobem zasvěcen Panně Marii a modlitbě růžence (**svátek Panny Marie Růžencové slavíme 7. října**). Jsme vyzýváni, abychom se denně modlili růženec a denně prosili o mír v dnešním rozděleném a nepokojném světě a o pokoj a lásku pro každé srdce. V našem kostele se modlíme společně růženec **každou neděli přede mší sv. v 10.00 hod.**, všichni jsou vítáni.

V následujícím měsíci listopadu budeme opět **vzpomínat na všechny zemřelé a modlit se za ně**. Pokud si přejete, aby se na Vaše drahé zesnulé denně pamatovalo při mši sv., zašlete prosím jména Vašich blízkých do konce října na adresu našeho kostela sv. Václava (496 Gladstone Ave., Toronto). Dovoluji si připomenout, že žádost o modlitbu není spojena s žádnou finanční částkou. Pokud byste ovšem chtěli podpořit život a činnost našeho kostela, (např. poštovné za zpravodaj, tisk zpravodaje, náklady na provoz kostela apod.), budu Vám velmi vděčný za Vaše dary. Velké díky!

A ještě jedno upozornění. V tomto měsíci budou také české mše sv. v městech **Kingstone, Ottawa, Montreal** a také na **Masaryktownu** a v **St. Catharines**. Prosím, pozvěte krajany na tyto mše sv. Podrobnosti jsou na první straně.

Přeji Vám všem i Vaším blízkým krásné podzimní dny naplněné vědomím Boží blízkosti! Těším se na další setkání s Vámi při našich bohoslužbách v jednotlivých městech...

Pán Bůh Vám žehnej...

P. Jelen

PANNA MARIA RŮŽENCOVÁ (7. 10.)

Modlitba růžence je osvědčenou a nejnámější modlitbou k Panně Marii. Tato modlitba se ve své dnešní podobě šířila **po roce 1400** především zásluhou dominikánů. Lze se ji modlit individuálně nebo společně. Spočívá v opakování andělského pozdravení („zdrávasu“) a v rozjímání o událostech z Ježíšova života. Definitivní podobu růžence stanovil v roce 1569 papež Pius V., který zavedl **svátek Panny Marie Růžencové**. Slavení této liturgické památky bylo zavedeno v roce 1572 **jako vzpomínka na vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta**, která proběhla 7. října 1571. V bitvě bylo úplně poraženo obrovské a „nepřemožitelné“ turecké loďstvo. Výsledek bitvy připisoval papež Pius V. i neustávající modlitbě růžence.

KDYŽ SE MODLÍME RŮŽENEC, je to jako by nás Maria vzala za ruku a řekla nám: „**Pojď se mnou a podívej se, co pro tebe Ježíš udělal.**“ Potom krácejme s ní a ona nám umožní dívat se jejíma očima na to, co vidí, a zažít to, co zažila ona.

Tak například můžeme být duchovně přítomni Ježíšovu narození. Můžeme sledovat, jak Josef a Maria střídavě chovají v náručí svého božského Syna. A zatímco rozjímáme o tomto výjevu, Maria se na nás podívá a řekne: „Taky by sis ho chtěl pochovat?“ A my potom bereme do náručí Ježíše, Boha vesmíru, a chováme ho. Takhle se modlí růženec!

Převzato z www.vira.cz

KAM SE PODĚLA NEDĚLE?

Existuje dvojí vnímání času. Cyklické a lineární. My žijeme v lineárním pojetí, a tak jsme neustále ve stresu. Cyklicky totiž vnímali čas naši předkové. Ti se těšili od neděle k neděli, od Vánoc k Vánocům, od jara k jaru. Takže nic nebylo ztraceno, všechno přece přijde znovu, za rok, za měsíc, za týden... Podle antropologů jsme se ocitli v lineárním pojetí plynutí času, a to znamená nepřerušovaný úprk po nekonečné linii bez zastávek a předělů. Měří se jen odvedená práce, nikam se nevracíme. Proto ten stres.

Seděla jsem u okna ve vypůjčeném panelákovém bytě v Praze. Co je dnes vůbec za den? Dopsala jsem článek, pomalu dokončuji projekt pro děti v nemocnici, a jen tak letmo si vzpomenu, že jsem už hrozně dlouho nevařila nic domácího.

Bývaly doby, kdy jsem doma vařila ostošest. A bavilo mě to. Taky jsem hodně pekla. Vždycky v sobotu, aby na neděli byla nějaká sladká buchta. Ale v tomto půjčeném bytě je moje kuchyně trochu prázdná a studená. Jsem tak zaměřená na práci, že tou kuchyní už týdny jen procházím při cestě do koupelny, protože mým místem je pracovní stůl. Hory papírů, počítač a několik hrnků od kávy.

Co je dneska vůbec za den? Čtvrtek? Ne. Pátek? Že by sobota? Musím se podívat do mobilu. Á, neděle, zablikalo na mě z displeje. Neděle je označená červeně. Musela jsem se zamyslet: Neděle jako svátek, nebo neděle jako den, kdy se dohání zanedbaná práce z uplynulého týdne?

Vybavily se mi cesty do kostela. Den, kdy oběd byl přesně ve dvanáct a na maminčin dotaz o čem bylo kázání, jsme já ani mí sourozenci nikdy nevěděli. Najednou se cítím tak nějak ztracená v čase. Postupně jsme do kostela chodit přestali.

Já to vydržela do „vysoké“. Čas studií byl jako jeden velký kolotoč. Rozbil všechn ten rytmus a pravidelnost, kterou jsem znala z domova. Bydlela jsem na kolejích, ve vzdáleném městě. V kostele se už ukážu jenom na Vánoce. Možná ještě na Velikonoce. Neděle se stala jen dalším volným dnem, kdy jsem mohla dotahovat práci z těch dní ostatních. Neděle, stejně jako středy, kdy jsem neměla přednášky ani cvičení. Prostě normálka.

Vzpomínám si, jaké to bývalo dřív. Vstala jsem a na devátou se vydala přes kopec do kostela, do dva kilometry vzdáleného městečka. Vzala jsem si pěknou sukni a těšila se, že zase uvidím všechny své kamarády a kamarádky. Všichni se po mši vyhrnuli zadním vchodem a tam ve skupinkách probírali, co nového. A já s nimi. V létě jsme se domlouvali na koupaliště, v zimě na rybník bruslit. Plánovaly se tam i cesty na diskotéku, nebo se vzpomínalo, co se dělo na akci předešlý pátek. Některým jsme museli připomenout, jak se vlastně dostali domů.

To chození do kostela nebyl však jenom starobylý křesťanský zvyk, středověká kratochvíle nebo otravné sklonění hlavy po uplynulém týdnu. Chození do kostela stmelovalo lidi z okolí, oddělovalo jeden den od těch ostatních v týdnu a dělalo z toho dne svátek. Po obědě býval doma klid. Každý někam zalezl nebo se povídalo u kávy a nedělní bábovky. Všechn ten tikot a ruch běžných dní, jako by zpomalil...

Existuje jistě tisíce dalších způsobů, jak mít pěknou neděli – výlety, návštěvy, procházky... dá se dělat spousta věcí. Hlavně nezapomenout, že se odlišuje. Chybí mi to. Teď musím kouknout na mobil, aby tam na mě symbol toho svatého dne zablikal červeně. Jako by mi tou barvou chtěli říct: Dnes je svátek!

(Tereza Šírová, Mladá fronta DNES)

ZNAMENÍ

Byla bouře. Na ostrůvek doplaval trosečník, který se ze všech sil držel trámu z rozbité lodi. Ostrůvek byl ve skutečnosti jen větší útes, holý a nehostinný. Trosečník se začal modlit. Ze všech sil prosil Boha, aby ho zachránil, a každý den vyhlížel na obzoru pomoc. Ale žádná nepřicházela. Po několika dnech se na ostrůvku zabydlel. Podařilo se mu vyrobit nástroje k lovu a obdělávání půdy, po nekonečných pokusech se naučil rozdělovat oheň a v potu tváře si vystavěl přístřeší, které ho chránilo proti větrům a bouřím.

Uplynulo několik měsíců. Trosečník se stále modlil, ale žádná loď se neobjevila. Jednoho dne zavál vítr plameny z ohniště na rohože trosečnickova příbytku. Ten se v okamžiku vznal. Hustý kouř zahalil celé okolí. Během několika minut přišla vniveč celá jeho několikaměsíční práce. Trosečník,

kterému se nepodařilo zachránit z plamenů téměř nic, se s pláčem zhroutil na písek. „Proč, Pane? Proč se mi muselo stát i tohle?“ O několik hodin později přistála u ostrůvku velká loď a spustila na vodu člun. „Jak jste zjistili, že tu jsem?“ ptal se trosečník, který nevěřil svému štěstí. „Zahlédli jsme kouřové znamení.“

Tvé dnešní potíže jsou kouřovým znamením zítřejšího dobra. Bůh tě přijde zachránit.

(Živá voda pro duši, Portál 2001)

MÁM PODZIM RÁD

Mám podzim rád, to ticho v kraji, poli, letící hejno kdesi nad topoly, barevné ostrovy podzimních kazů, zamrzlé kaluže těch prvních mrazů a brázdy polí táhnoucích se v dálku i jemnou melodii chladivého vánku, žluť, hněd' i zlato listů, červeň jeřabin, tu předzvěst blížících se bílých zim. Mám podzim rád, co změní obraz kraje, kdy v sadech ovoce již voní, zraje a vůně tlení, vůně pozdní trávy neklamným znamením je konce letní slávy... Mám podzim rád. Je časem účtování i v lidském životě, i časem zrání, kdy člověk ohlíží se často zpět a přemýšlí, jaký je dnešní svět, hodnotí život svůj a hledá odpuštění a mnohdy chtěl by to, co dávno není, přemýšlí nad marností mnohých chvil a že by nyní zcela jinak žil.

Přemýšlej, človče, čas se již chýlí, zastav se alespoň na malou chvíli. S pokorou poděkuj za celý život svůj. Pán Bůh tě, človče, Pán Bůh tě opatruj.

(František Bukvaj, Vyznání životu)

GRATULUJEME všem oslavencům a jubilantům měsíce **ŘÍJNA** a přejeme a vyprošujeme jim **hodně zdraví, síly, radosti a Božího požehnání!**

DARY A SBÍRKY FARNOSTI ZÁŘÍ 2026 = \$ 9,644.00

(Sbírka: \$ 3,694.00; Poštou: \$ 450.00; **Dar k 75.výročí farnosti:** \$ 5,000.00 – Sokol Toronto, \$ 500.00 – České a Slovenské sdružení v Kanadě)

Pán Bůh Vám všem odplat' Vaše dary a finanční podporu naší farnosti. **Naše farnost bude dále existovat jen díky Vaší stále štědré podpoře.** Každý měsíc je za všechny dárce a dobrodince sloužena mše sv. Velké díky! P. Libor

YOUR TRUST OR WILL: Please remember our Czech mission in your trust or will. Our legal title is: **St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Avenue, Toronto M6H 3H9** For information call Fr. Libor: 416-532-5272. **Thank you!**

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus

Otče Biskupe, spolubratře Libore, bratři a sestry,

Děkuji za pozvání na vaše oslavy 75. výročí založení farnosti sv. Václava, a jen lituji, že se jich nemohu zúčastnit osobně. Čas a minulé události se nedají vrátit zpátky, a tak přijímám fakt, že staré historie mě odvedly od vás tak daleko.

Četl jsem ve vašem věstníku krátkou historii naší farnosti. Popisuje se tam stavba budovy kostela, a jen tak letmo jsou tam jmenováni kněží, kteří tam sloužili. Nevím, kolik z vás si uvědomuje, jak křehká a nejistá byla a je existence té “stavby”.

Když jsem já projížděl Torontem v roce 1981, chtěl jsem se zastavit jen na tři dny, a pokračovat dál na cestě do Říma (působil jsem tehdy v Perú). Za mé návštěvy měl ale Otec Janda infarkt, a za tři týdny byl mrtev. Zdržel jsem se a zastoupil jsem ho na faře za jeho nemoci. Když ale umřel, volal jsem P. Škarvadu, a ten mi řekl, že nikoho nemá, ať se to tedy zavře. Torontský biskup Ambrožič faru zavřít nechtěl ale řekl mi, že když nezůstanu nemá na výběr. Já jsem plánoval vrátit se do Perú, a bylo mi těžké rozhodnout koho opustit. Tehdy mi pomohla letecká společnost Braniff, která v těch dnech vyhlásila bankrot, moje letenka přestala platit, a tak jsem nemohl ani tam ani zpátky. Zůstal jsem a kostel se nezavřel.

Na faře jsem našel, že ten stotisícový náklad na stavbu byl pokryt půjčkou z banky se zárukou z diecéze. Ten dluh byl téměř netknutý, když fara stěží pokrývala běžné výdaje pronajímáním haly a tanečními zábavami, v kostele bylo v neděli 40-50 lidí, a úroky z dluhu nás vedly k bankrotu. Když jsem řekl, že musíme ten dluh vyplatit, začala vzpoura. Mezitím jsem ale našel řadu Jihoameričanů, kteří tehdy neměli žádné duchovní služby, a začal jsem pro ně sloužit Mše ve španělštině. Jejich skupina rychle rostla, ale naši se začali bouřit, že nám kradou kostel. Nic nekradli, české služby pokračovaly jako vždycky, ale fara se postavila na nohy, a hlavně, zbavili jsme se dluhu a drahých úroků. Skončilo to tak, že jsem musel pryč, dostal jsem španělskou faru na severu Toronta, a nahradil mě P. Rus.

Ten přišel s instrukcí, že ti “Španělé” musí pryč. Když ale spatřil počty věřících, viděl, že se nedá nic měnit, a tak mě prosil, abych pokračoval se službami ve španělštině, a sám se začal učit španělsky. Brzy se naučil slušně číst, a já jsem mu psal každý týden kázání.

Jenže P. Rus dlouho nevydržel, zanedlouho ho zachvátila rakovina, a když už polehával a pobýval v nemocnici, prosil mě, abych mu pomohl s českými bohoslužbami. Nikdo jiný nebyl k dispozici a tak jsem přijal. Když už byl na umření, ještě z posledních sil jel do Prahy a prosil biskupa Škarvadu ať někoho

pošle. Ten o mně nechtěl slyšet a mu řekl, že nikoho nemá, a ať se tedy fara zavře. P. Rus přijel zpátky a se slzami v očích mi řekl, co se stalo. Pak se mi podíval hluboko do očí a řekl jenom “Františku.....” Já vím, co to znamenalo. Kostel se nezavřel.

Když jsme P. Rusa pochovali, šel jsem za torontským arcibiskupem, popsal celou situaci, a zeptal jsem se co dál, protože já jsem měl jinou faru. On mi řekl: Po tom, co tam bylo, já ti nemohu nic nařizovat, ale když ty chceš, já tě tam přeložím. Chtěl jsem, a tak jsem se ke sv. Václavovi zase vrátil. A po necelých deseti letech se historie opakovala, a nahradil mě P. Libor.

A historie se opakovala, a historie se opakovala až o Torontskou farnost, která bývala snem českých kněží, nikdo neměl zájem, a zase byla na zavření. A byl to P. Libor, který se nabídl vrátit a faru oživit. Pán Bůh mu pomáhej a chraň ho. Kostel se nezavřel.

Zůstává ale ještě jedno skryté tajemství. Vidíme budovu a slyšíme o penězích. Ale většině lidí uniká jedno výjimečné požehnání: za těch necelých 20 let mého působení vyšli od sv. Václava dva kněží: P. Vít Fiala, a druhý, peruánský chlapec narozený v Limě, který k nám chodil a ministroval. A ten nezůstal jen knězem, v roce 2016 se stal biskupem ve Whitehorse na Yukonu. V létě ho jezdím navštěvovat, a vždycky jezdím od fary k faře a trochu pomohu, protože mu chybí kněží. Jsou to ale nejkouzelnější setkání mého života: po všem, on je biskup, můj bývalý ministrant, a já jsem jeho starý Padre Pancho (je mi letos už 83 let).

O mě osobně po Torontu neměl nikdo zájem, ale našel jsem biskupa z Thunder Bay, který mě pozval na sever. On tam měl také takového sv. Václava. Mně jen řekl, že mě pošle k Chorvatům (to jsem netušil, že žádný chorvatský kněz nechce o této farnosti slyšet). Když jsem namítnul, že nejsem Chorvat, nikdy jsem tam nebyl a chorvatsky neumím, on mi jen řekl: Ty jsi přeci z Evropy, tak to musíš znát. A tak jsem tady už 26 let, Chorvatsky jsem se naučit musel a lidé mě mají rádi. V neděli mám jednu mši anglickou, jednu chorvatskou - a jako vždycky kde jsem já, jednu španělskou s Jihoameričany ze všech koutů Ameriky. Thunder Bay je 1600 km od Toronta, 18 hodin cesty. Podle vědeckých studií a výpočtů amerických odborníků, špatné zprávy, drby a pomluvy přežijí maximálně do 500 mil, to je 800 km. Tak jsem rád, že jsem o hodně dál a slyším jen dobré zprávy - a těším se z nich.

Tak se teď těším s vámi, že se farnost po všem dočkala 75 let, a jsem rád, že jsem k tomu něčím přispěl.

Začal jsem zmínkou o budově kostela. Z budovy se stane kostel když přijde kněz a přivede tam mezi

nás Pána Ježíše v Nejsvětější Svátosti. Pán Ježíš, a jen on, je srdcem farnosti, bez něho a bez jeho kněze se všechno zavře a zhroutí.

Drazí bratři a sestry, važte si svého kněze, modlete se za něj a podporujte ho. Přicházejte věrně a pravidelně na Mši svatou a ke svátostem, ať Pán Ježíš může naplnit vaše duše a srdce svou milostí a pokojem, a z “budovy” udělat radostný domov pro vaši farní rodinu.

Přijměte moje požehnání.

P. František Blažek